

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/379/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617204235
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617204235.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., korešp. adresa O. XXXX, S., zastúpená advokátom Mgr. Michalom Ferčákom, so sídlom Bernolákova 1652/29, Topoľčany a 2. U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 3, o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8C/8/2017, o odvolaní žalovanej v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č.k.8C/8/2017-26 zo dňa 21.08.2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým uznesením prvým výrokom odmietol žalobu žalovanej v 1. rade na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany súde pod sp. zn. 6C/207/2014 a druhým výrokom návrh žalovanej v 1. rade na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 6C/207/2014-79 zo dňa 03.12.2014 zamietol. Tretím výrokom žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 400, § 403 ods.1,2, § 405, § 406, § 409, § 410, § 411 ods. 1 a § 413 ods. 1 písm. a) CSP ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu , na základe čoho dospel k záveru, že žalobu žalovanej na obnovu konania je treba odmietnuť. V dôvodoch uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 09.06.2017 sa žalovaná v 1. rade domáhala povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod spisovou značkou 6C/207/2017 a zároveň odkladu vykonateľnosti rozsudku č.k.6C/207/2014-79 zo dňa 03.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2014 a vykonateľnosť dňa 21.03.2015 . Žalobu na obnovu konania odôvodnila tým, že rozsudkom č.k.6C/207/2014-79 zo dňa 03.12.2014 jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovaným v 2.rade sumu 5 832,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 22.08.2013 do zaplatenia, vyčísleným úrokom z omeškania 125,20 eur, ako aj náhradu trov konania vo výške 1 522,69 eur, a to v mesačných splátkach po 160 eur. Nárok žalobcu, ktorý bol predmetom uvedeného konania vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.04.207, ktorú žalovaní uzavreli ako dlžníci so Slovenskou sporiteľňou, a.s. v spojení so zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/Ce zo dňa 27.06.2013 uzavretej medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Žalovaná ďalej v podanej žalobe na povolenie obnovy konania uviedla, že nakoľko postupovaná pohľadávka vznikla pri vykonávaní bankovej činnosti banky, nielen jej vznik, ale tiež následná správa a postúpenie na žalobcu, podliehali osobitnej právnej regulácii zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách - predovšetkým § 92 ods. 8 uvedeného právneho predpisu, ktoré upravuje predpoklady resp. podmienky pre postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt. Podľa žalovanej dokazovanie ohľadom posúdenia otázky splnenia podmienok platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a tým aj posúdenie aktívnej legitimácie žalobcu v pôvodnom konaní

(6C/207/2014) nebolo dostatočné, nakoľko existencia samotnej zmluvy o postúpení pohľadávok bez ďalšieho (vzhľadom na § 92 ods. 8 zákona o bankách) neznamená aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v pôvodnom konaní. Napriek tomu však bolo posúdenie tejto otázky v pôvodnom konaní obmedzené len na formálne preukázanie existencie zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom ďalšie zásadné dôkazy vo vzťahu k splneniu podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 zákona o bankách skúmané a vykonané neboli, a rovnako nebola predmetom dokazovania ani skutočnosť, na základe akého právneho titulu a či vôbec bol žalobca oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru listom č. 2833259 zo dňa 02.08.2013. Žalovaná zároveň uviedla, že jej nikdy nebola doručená písomná výzva banky v zmysle § 92 ods. 2 zákona o bankách, ani vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predmetného úveru zo strany banky, rovnako nemá vedomosť ani o tom, že by jej bola predložená listina, ktorý by oprávňovala žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru. Podľa žalovanej je pre posúdenie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu potrebné v rámci obnoveného konania zistiť nové skutočnosti a to, či existuje alebo neexistuje listina, ktorá spĺňa požiadavky výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ďalej listina preukazujúca reálne doručenej takejto výzvy žalovanej, ako aj listina ktorá žalobcu oprávňovala platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru; pričom podľa vedomostí žalovanej takéto listiny neexistujú. Preukázanie namietaných skutočností má podľa žalovanej pre ňu podstatný význam, nakoľko pokiaľ žalobca dôkazné bremeno uvedených skutočností čo i len čiastočne neunesie, nemôže byť v konaní aktívne vecne legitimovaný a žaloba musí byť z uvedeného dôvodu zamietnutá. Žalovaná zároveň uviedla, že v pôvodnom konaní vyššie uvádzané skutočnosti namietat nemohla bez svojho zavinenia, pretože o nich a o ich význame nemala vedomosť, pričom v pôvodnom konaní zároveň vystupovala v pozícii slabšej strany (spotrebiteľa). V pôvodnom konaní nebola zastúpená advokátom a sama nemá právnické vzdelanie. Ak by v pôvodnom konaní tieto vedomosti mala, nepochybne by ich v konaní namietala. O vyššie uvádzaných dôvodoch obnovy konania sa však dozvedela až od svojho právneho zástupcu, ktorý dňa 06.04.2017 prevzal jej zastupovanie ako povinnej v exekúcii o vymoženie sumy 4 472,84 eur s príslušenstvom vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým PhD., pod sp. zn. EX 2686/16. Až vtedy sa dozvedela o existencii ustálenej rozhodovacej praxe súdov SR, ktorá podľa nej potvrdzuje relevantnosť uvádzaných dôvodov obnovy konania ako aj to, že v minulosti s vysokou pravdepodobnosťou dochádzalo pri postupovaní pohľadávok bánk na nebankové subjekty k systematickému porušovaniu § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žaloba na povolenie obnovy konania je tak podľa žalovanej podaná pred uplynutím subjektívnej a objektívnej lehoty podľa § 403 CSP. Žalovaná k podanej žalobe pripojila fotokópiu úradného záznamu spísaného jej právnym zástupcom, podľa obsahu ktorého sa dňa 06.04.2017 dostavila do sídla jeho advokátskej kancelárie, pričom v rovnaký deň ráno prezval uvedený zástupca jej zastupovanie aj v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým PhD., a v uvedený deň (podľa obsahu úradného záznamu) ju advokát oboznámil s tým, že v pôvodnom súdnom konaní s najväčšou pravdepodobnosťou došlo k závažným pochybeniam zo strany súdu, keď náležite nezistoval aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, dovtedy o nich nemala vedomosť, vrátane podmienok platného postúpenia pohľadávok banky uvádzaných v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

1.2 Súd prvej inštancie ďalej v dôvodoch uviedol, že skúmal splnenie podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania (§ 397 a nasl. CSP) a z nich primárne včasnosť podania žaloby. S poukazom na ust. § 403 ods. 1,2 CSP v spojení s § 413 ods. 1 písm. a) CSP dospel k záveru, že podanú žalobu je potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú.

1.3 Pretože predmetom obnovy môže byť zásadne právoplatný rozsudok, súd z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 6C/207/2014 zistil, že rozsudkom č.k. 6C/207/2014-79 zo dňa 03.12.2014 uložil žalovaným 1. a 2. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5 832,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 22.08.2013 do zaplatenia, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 125,20 eur ako aj náhradu trov konania vo výške 1 522,69 eur, pričom uvedené sumy im povolil splácať v mesačných splátkach pod 160 eur, pod následkom straty výhody splátok. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2015 a vykonateľnosť dňa 21.03.2015, nakoľko opravný prostriedok proti nemu podaný nebol. Súd uviedol, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu. Žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V § 398 a nasl. CSP obsahuje taxatívny výpočet rozhodnutí súdu, ktoré môže strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, napadnúť žalobou na obnovu konania, náležitosti žaloby na obnovu konania ako i taxatívny výpočet dôvodov, v ktorých je obnova konania prípustná, subjektívnu trojmesačnú a objektívnu trojročnú lehotu na podanie žaloby na obnovu konania. Súd prvej inštancie

prijal záver, že žalovaná mohla skutočnosti ňou uvádzané v žalobe o obnovu konania namietat' už podaním odvolania proti rozsudku vydanom v pôvodnom konaní sp. zn. 6C/207/2014, ktoré právo (na podanie riadneho opravného prostriedku) však nevyužila. Žalovaná žalobu na obnovu konania odôvodňuje právnou úpravou obsiahnutou v § 92 ods. 8 zákona o bankách upravujúcou predpoklady postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt, ako aj viacerými súdnymi rozhodnutiami ohľadom platného postúpenia takýchto bankových pohľadávok. Predmetná právna úprava obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou argumentuje žalovaná platila už v čase vydania predmetného rozsudku a bola zverejnená v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. O všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Civilný sporový poriadok v rámci mimoriadnych opravných prostriedkov upravuje dovolanie a obnovu konania. Je však nevyhnutné rozlišovať medzi týmito dvomi mimoriadnymi opravnými prostriedkami. Práve dovolanie totiž slúži na odstránenie chýb v právnom posúdení veci, na rozdiel od obnovy konania, ktorá je prostriedkom nápravy súdneho rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení. Žalovaná žalobu na obnovu konania odôvodnila ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom za dôvod považovala súdne rozhodnutia v iných sporoch, ktoré v obdobných veciach dospeli k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu.

1.4 Súd konštatoval, že je nesporné, že rozsudok OS Topolčany sp. zn. 6C/207/2014 bol žalovanej doručený dňa 27.01.2015, a teda najneskôr od tohto dňa mohla žalovaná uplatniť dôvody, ktorými odôvodňuje povolenie obnovy konania, a to už podaním odvolania proti predmetnému rozsudku, čo však neurobila. V takom prípade nemožno márne uplynutie lehoty na podanie odvolania nahrádzať žalobou na obnovu právoplatne skončeného konania, keď všetky prípadne možné relevantné dôvody uvádzané v žalobe na obnovu konania mohla žalovaná uplatniť už v odvolaní proti rozsudku. To, že žalovaná sa dozvedela o skutočnostiach vyplývajúcich z právnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách až od jej právneho zástupcu dňa 06.04.2017, nie je dôvodom zakladajúcim dôvodnosť žaloby na obnovu konania, ani okolnosťou majúcou za následok, že žaloba na obnovu konania je podaná včas. Konzultácia s právnikom nie je skutočnosťou, od ktorej by bolo možné odvodzovať plynutie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, ktoré je jednou zo záruk právnej istoty. Je na strane sporu, aby dbala na ochranu svojich práv aj tým, že je povinná postarať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti v pôvodnom konaní boli ňou produkované, súdu predložené a aby na ne označila dôkazy, čo v danom prípade nepochybne žalovaná ako odvolateľka prostredníctvom podania odvolania proti vydanému rozsudku mohla uskutočniť, t.j. už aj v tom čase (v lehote na podanie odvolania) mohla vyhľadať právnika a vec s ním prekonzultovať. Pokiaľ však strana sporu neuplatnila skutočnosti spochybňujúce nárok v pôvodnom konaní, je vylúčené aby ich uplatnila ako dôvod na obnovu konania.

1.5 Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie prijal záver, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene (po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty) a preto ju odmietol. Vzhľadom na to, že žaloba nebola podaná v subjektívnej trojmesačnej lehote, je potom irelevantné, že bola podaná v objektívnej trojročnej lehote, keďže subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby. Samotná skutočnosť že žalovanej uplynula trojmesačná subjektívna lehota na podanie žaloby, je tak bez ďalšieho dôvodom na jej odmietnutie.

1.6 Žalovaná sa v žalobe o obnovu konania domáhala aj odkladu vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Topolčany č.k. 6C/207/2014-79 zo dňa 03.12.2014. Vzhľadom na skutočnosť, že súd žalobu na obnovu konania ako oneskorene podanú odmietol, neexistujú ani dôvody hodné osobitného zreteľa na odklad vykonateľnosti rozsudku v zmysle ust. § 412 ods. 1 CSP a preto tento návrh žalovanej zamietol.

1.7 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol analogicky podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcoví, ktorý bol v konaní úspešný, nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko podľa obsahu spisu mu žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná v 1. rade z dôvodov, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP. Vytýkala súdu prvej inštancie nesprávne posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty podľa § 403 ods. 1 CSP. Uviedla, že rešpektuje, že bola povinná preukázať včasnosť podania žaloby na obnovu

konania. Pokiaľ ide o dodržanie objektívnej lehoty podľa § 403 ods. 2 CSP, toto nie je sporné, pretože rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 6C/207/2014 nadobudol právoplatnosť dňa 13.2.2015 a žaloba na obnovu konania bola podaná dňa 9.6.2017 (v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozsudku). Pokiaľ ide o dodržanie subjektívnej lehoty podľa § 403 ods. 1 CSP, za účelom preukázania momentu, kedy subjektívne prvý krát vnímala dôvody obnovy konania (určité skutočnosti vonkajšieho sveta), doručila súdu úradný záznam advokáta zo dňa 6.4.2017. V rozpore s tým prvostupňový súd posudzoval začiatok plynutia subjektívnej lehoty striktnie objektívne. Význam porady s jej advokátom dňa 6.4.2017 vo vzťahu k určeniu začiatku plynutia lehoty podľa § 403 ods. 1 CSP súd svojvoľne spochybňuje, hoci preukázala, že práve od tohto okamihu subjektívne začala vnímať dôvody obnovy konania, keďže až vtedy sa dozvedela o rozhodovacej praxi súdov SR v obdobných veciach a o možných skutkových omyloch v pôvodnom konaní. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/259/2012 zo dňa 18.12.2012 podľa ktorého subjektívny prvok každej lehoty je daný tým, že počítanie sa odvíja od subjektívne daného momentu zistenia, pričom za takýto moment považoval ten, kedy sa účastník daného konania dozvedel o dôvodoch obnovy konania od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS . Tento názor potvrdil aj NS SR v uznesení sp.zn. 5Cdo/212/2013. Mám za to, že aj porada klienta s advokátom môže byť relevantným momentom, kedy účastník konania prvý krát subjektívne vníma dôvody obnovy konania. Konštatovanie prvostupňového súdu, že subjektívna lehota začala žalovanej plynúť už od momentu doručenia rozsudku vydaného v pôvodnom konaní nemá oporu v predložených dôkazoch, takýto výklad nezodpovedá konkrétnym okolnostiam daného prípadu a vykazuje prvky svojvoľie. Naviazanie okamihu začatia plynutia subjektívnej lehoty na deň doručenia pôvodného rozsudku poukazujúc na účinky publikácie právnych predpisov v Zbierke zákonov nemôže vzhľadom na okolnosti daného prípadu obstať. Dôvody obnovy konania uvádzané žalovanou majú nepochybný význam pre posúdenie jednej z najzákladnejších podmienok konania vecnej legitímácie, ktorej skúmanie a preukázanie bolo primárne povinnosťou súdu a sekundárne žalobcu. Pokiaľ napriek uvedenému dôvody obnovy konania ušli v pôvodnom konaní pozornosti súdu, má za to, že o to viac nemožno teraz od žalovanej spravodlivo požadovať, aby ich mohla prvý krát subjektívne vnímať už v čase doručenia pôvodného rozsudku, najmä ak sa jedná o komplikovanú otázku, ktorej význam žalovaná ako spotrebiteľ bez právneho vzdelania nemohla s prihliadnutím na svoje pomery, či okolnosti prípadu vedieť a uplatniť skôr ako 6.4.2017. Žalovaná navyše nebola v pôvodnom konaní pasívna, ale sa v rámci svojich možností snažila (i keď neúspešne) proti podanému návrhu aktívne brániť. Z doterajšieho správania žalovanej v pôvodnom konaní jednoznačne vyplýva, že ak by mala vedomosť o dôvodoch obnovy konania uvedených v podanej žalobe na obnovu konania, nepochybne by ich uplatnila už v pôvodnom konaní. Na základe uvedeného mala za to, že v podanej žalobe na obnovu konania preukázala jej podanie pred uplynutím lehôt podľa § 403 CSP, preto nebol daný dôvod na jej odmietnutie podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla jej odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť a napadnuté uznesenie zmenil tak, že súd povolí obnovu konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn.6C/207/2014.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že zastáva názor, že nie sú splnené dôvody na obnovu konania, nakoľko žalovaná nepreukázala existenciu skutočností, rozhodnutia alebo dôkazu, ktoré by bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Rovnako nepreukázala zachovanie lehoty na podanie žaloby o obnovu konania. Žalovaná podanou žalobou napáda rozsudok, ktorý bol vydaný dňa 03.12.2014 na pojednávaní, na ktorom sa žalobkyňa zúčastnila a mohla predniesť všetky argumenty, ako aj navrhovať dôkazy. V rámci svojho vyjadrenia uznala výšku žalovanej sumy, tak ako bola uvedená v žalobe a požiadala o možnosť dlžnú sumu uhradiť v splátkach. V zmysle § § 397 písm. a) CSP je dôvodom na obnovu konania existencia skutočností, rozhodnutí, alebo dôkazov, ktoré nemohol účastník pôvodného konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Zároveň musia byť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy spôsobilé privediť pre účastníka pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zastáva názor, že žalovaná nepredložila žiadne takéto dôkazy, skutočností ani rozhodnutia, ale najmä nepreukázala, že by ich bez svojej viny nemohla predložiť v pôvodnom konaní. Všetky argumenty uvedené v predmetnej žalobe mohli byť použité už v pôvodnom konaní. Zároveň tak ako sa žalovaná teraz nechala právne zastúpiť, mohla tak urobiť aj v pôvodnom konaní. Rovnako považuje za nepreukázané kedy a za akých okolností sa žalovaná dozvedela o dôvode obnovy konania . Úradný záznam advokáta nemožno brať za rozhodujúci, keďže všetky argumenty mala žalovaná k dispozícii už predtým. Žalobca v konaní o obnovu konania je povinný preukázať zachovanie lehoty, nakoľko zmeškanie zákonnej lehoty na uplatnenie žaloby na obnovu konania nemožno odstrániť odpustením zmeškanej lehoty. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici sp.zn.

13Co/147/2013 , rozhodnutie NS SR sp.zn.1 Obdo 34/2006. Zároveň poukázal na princíp právnej istoty, ktorý umožňuje zmenu právoplatných rozhodnutí len výnimočne uplatnením mimoriadnych opravných prostriedkov a preto povolenie obnovy konania bez časového obmedzenia by bolo neakceptovateľné (rozhodnutie ÚS SR PL ÚS 21/2008). V ďalšom sa žalobca vyjadruje k dôvodu , pre ktorý sa žalovaná domáha povolenia obnovy z hľadiska splnenia podmienok postúpenia pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu opätovne poukázala na ust. § 403 ods. 1 a 2 CSP, pričom zdôraznila, že nedošlo k zmeškaniu lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, pretože poradu s advokátom dňa 6.4.2017 považuje za relevantnú skutočnosť vo vzťahu k určení začiatku plynutia lehoty v zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP. Okrem úradného záznamu advokáta poukazovala tiež na skutočnosť, že v prípade subjektívnosti lehoty sa začiatok jej plynutia odvodzuje od daného subjektívneho momentu zistenia. Uviedla, že dôvody obnovy konania však nepovažuje nesprávne právne posúdenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale skutočnosť, či existuje alebo neexistuje listina, ktorá spĺňa požiadavky výzvy banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako aj listina, preukazujúca doručenie výzvy žalovanej a listina, ktorá oprávňovala platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobkyňa nemá vedomosť o existencii takýchto listín, ktoré môže preukázať len žalobca. V ďalšom zopakovala to, čo uvádzala vo svojom odvolaní k včasnosti a dôvodom podania žaloby ako aj k samotným dôvodom obnovy konania, s odkazom na rozhodnutia súdov, ktoré sa zaoberali platným postúpením pohľadávky z hľadiska splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (ust. § 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (ust. § 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná sa žalobou doručenou súdu dňa 09.06.2017 domáhala, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod. sp. zn. 5C/207/2014. Žalobu odôvodnila tým, že sú tu skutočnosti, ktoré žalovaná bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a tieto skutočnosti môžu žalobkyňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. a) CSP).

7. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v preskúmvanej veci správne zistil skutkový stav veci a zároveň správne rozhodol, keď dospel k záveru, že žalobu žalovanej na obnovu konania je treba ako oneskorene podanú odmietnuť.

8. Podľa ust. § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov od kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

9. Podľa ust. § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

10. Podľa ust. § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

11. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa ust. § 397 CSP. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

12. Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehotá na podanie tohto návrhu je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu

navrhuje, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3-ročná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia; po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť návrh na obnovu podaný len v prípadoch uvedených v ust. § 404 CSP. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť.

13. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; žalobe na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medzi iným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy.

14. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie odmietol žalobu na obnovu konania z dôvodu, že bola oneskorene podaná. Dodržanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je jednou z objektívnych podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania, ktorú súd skúma primárne. V CSP je upravená subjektívna lehota troch mesiacov (ust. § 403 ods.1 CSP), v rámci ktorej možno podať žalobu na obnovu konania a začína plynúť od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Subjektívna lehota je limitovaná objektívnou trojročnou lehotou (ust. § 403 ods.2 CSP), ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne uviedol, že v konaní, ktorého obnovu žalovaná navrhuje bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 6C/207/2014-9 zo dňa 03.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2015. Uvedený rozsudok bol žalovanej doručený do vlastných rúk 27.01.2015. Proti tomuto rozsudku žalovaná odvolanie nepodala. A rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2015. Z návrhu na začatie konania ako aj z odôvodnenia rozsudku sa žalovaná mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania a to už ich doručením, pretože z nich vyplýva, že medzi žalobcom a Slovenskou sporiteľňou a.s., bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, od ktorej žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu domáhať sa postúpenej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením povinností žalovanými ako dlžníkmi zo zmluvy o úvere, pričom predmetom vymáhania boli len pohľadávky úveru, ktoré sa stali splatnými vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. K návrhu boli pripojené listiny- zmluva o úvere, zmluva o postúpení pohľadávok, oznámenie Slovenskej sporiteľne a.s. o postúpení pohľadávky a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu vydanému súdom prvej inštancie v tejto veci, namietala svoju pasívnu legitímáciu v spore, nie aktívnu legitímáciu žalobcu a v celom konaní nespochybnila dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy keď pohľadávku čo do dôvodu a výšky uznala. Odvolací súd s ohľadom na uvedené sa nestotožnil s tvrdením žalovanej v podanom odvolaní, že o dôvode obnovy konania sa mohla dozvedieť až dňa 06.04.2017 od svojho právneho zástupcu. Ust. § 403 CSP totiž nevyžaduje vedomosť žalobcu o dôvodoch obnovy ale postačuje iba možnosť dozvedieť sa dôvody obnovy, zároveň prihliadajúc na všetky okolnosti a pomery. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná mala možnosť sa o dôvodoch obnovy konania dozvedieť najneskôr doručením rozsudku t.j. 27.01.2015. Žalovaná doručila súdu prvej inštancie žalobu na obnovu konania súdu až dňa 09.06.2017, čo je síce v trojročnej objektívnej lehote (§ 403 ods. 2 CSP), ale je po uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty (§ 403 ods. 1 CSP), ktorá začala plynúť od doručenia rozsudku sp.zn. 6C/207/2014 a nie ako tvrdí žalovaná od 06.04.2017, kedy sa stretla s advokátom a od neho sa mala dozvedieť o dôvodoch obnovy. Dodržanie subjektívnej lehoty na povolenie obnovy konania bola povinná v konaní preukázať žalobkyňa, pričom žiadne listiny, v tomto konaní nepredložila. Jej tvrdenie, že tak má urobiť v tomto konaní žalobca neobstojí, pretože žalovanej nič nebránilo v konaní sp. zn. 6C/207/2014 žiadať vykonanie.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie odmietol žalobu žalovanej na obnovu konania z dôvodu oneskorene podanej žaloby, ako vecne správne podľa ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov

odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (ust. § 262 ods. 1 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (ust. § 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (ust. § 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (ust. § 429 ods. 1 CSP).